

[A. C. Normann.]

muligheder. Jeg tror, at man roligt kan gøre det ud fra nationaløkonomiske synspunkter.

Jeg beklager meget, at det konservative folkeparti har taget den stilling ikke at ville være med til at gennemføre det sidstnævnte lovforslag.

Lynnerup Nielsen: Det første af de lovforslag, vi her har til behandling, forslag til lov om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v., hvorefter der i en 3-årig periode hvert år vil kunne ydes 2 mill. kr., viderefører en ordning, der jo i den 3-årige periode, som er gået, har vist sig at være meget nyttig, en lovgivning, som vore fiskere har gjort flittigt brug af. Man har haft kvalificerede ansøgere til disse lån, og der er gjort hel og fuld brug af de midler, som har været stillet til rådighed.

Det står også mit parti klart, at de vanskeligheder, der er forbundet med anskaffelsen af nye fiskerfartøjer eller udskiftning af ældre motoranlæg og alt andet teknisk materiel, der skal bruges i vor fiskerflåde, med hele den prisudvikling, der har været, og med den rige udvikling, vort fiskerierhverv er inde i i denne periode, er så betydelig, at det må forudsættes, at der her skal bruges større og større midler. Det har i hvert fald vist sig, at der har været run på de 6 mill. kr., der var stillet til rådighed i den tidligere 3 års periode, og det er faktisk et spørgsmål, om de 6 mill. kr., som lovforslaget her tilsigter at yde, i grunden er nok. Tillige er lånemarkedet jo på grund af rentestramningen vanskeligt.

En lovgivning som den, der her er tale om, bør absolut fortsættes. Noget andet er, som jeg nævnte, om det beløb, der her er tale om, ikke ligger i underkanten af, hvad der ville være ønskeligt; det må vel være af den største betydning, at fiskerflåden med både, motorer og tekniske anlæg er i en så god og forsvarlig stand, at fiskerierhvervet kan hævde sig. Endvidere må erhvervets udøvere sikres på den bedst mulige måde, og det sker bedst ved, at fiskerflåden har den rigtige udrustning, bl. a. stilles der krav om større både.

For de lån, der her er tale om, gælder det, at afviklingsperioden er kortere, end tilfældet er for lån til mange andre erhverv,

men det er vel også sådan, at slitagen fremkommer hurtigere her; derfor er det naturligt, at afviklingsperioden er kortere.

Jeg har naturligvis bemærket, at renten for lånene er hævet fra 5 til 6 pct., således at renten omtrent er ført op til almindelig markedsrente. Men det er også min opfattelse, at fiskerierhvervet i og for sig ikke ønsker tilskud, men blot ønsker lånemuligheder, ikke mindst i en periode som den, vi gennemlever nu, hvor det er vanskeligt at låne penge og måske særlig vanskeligt for dette erhverv; derfor er det naturligt, at renten ligger i nærheden af den almindelige markedsrente.

Mit parti har altså ingen betænkeligheder ved at tiltræde lovforslaget om støtte til nybygning af fiskerfartøjer, og vi vil gerne medvirke til en velvillig behandling af det her i tinget.

Hvad angår lovforslaget om ændringer i loven om et kreditinstitut for fiskerierhvervet, kan jeg sige, at vi finder det naturligt, at det maksimumsbeløb, som fiskeribanken kan udlåne, forhøjes, idet der foreligger ansøgninger om så store lånebeløb, at maksimumsbeløbet på 20 mill. kr. allerede nu er nået; det fremgår både af ministerens fremsættelsestale og af de udførlige bemærkninger, der ledsager lovforslaget. Vi vil derfor gerne give tilslutning til dette lovforslag, idet vi kan gå ind for, at maksimumsgrænsen for udlån fra fiskeribanken hæves fra de nuværende 20 mill. kr. til 30 mill. kr.

Søren Olesen: Med hensyn til lovgivningen om støtte til nybygning af fiskerfartøjer har det jo fra først af været meningen, at det kun skulle være en midlertidig lovgivning; men det viser sig, at når man er kommet ind på statslånsvejen, er den meget vanskelig at komme bort fra igen; det gælder naturligvis ikke alene i dette forhold, men også på mange andre områder. Statslånsvirksomheden begyndte med lånene til husmandsbrug, siden kom der lån til fiskeriet og til boligbyggeri, og særlig det sidste har jo taget et enormt omfang, som man slet ikke havde forudset, dengang man begyndte på det. Det sidste, man er kommet ind på i den retning, er at yde lån til industri og handel i form af de såkaldte Marshalllån, der jo også er en form for statslån, og der er ingen tvivl om, at hvis disse Marshalllån